vjerovao. U narodu je raslo ogorčenje. Vlada je dobro osjetila kako je narod protiv svih tih grubosti, nasilja i zločina i kako od nje očekuje da opet stvori normalne uvjete za život i da ga oslobodi straha koji se je duboko uvriežio u sva srdca.

Odazivajući se tom pozivu vlada se odlučila na odlučnu mjeru. Izdana je odredba po kojoj svi naoružani pripadnici pokreta odpora imaju predati oružje. Rok za predaju bio je kratak, a kazne za neposlušnike velike. Ta odredba bila je kao kap ulja u već razplamsalu vatru. Značilo je to onemogućiti komunistima da provedu svoje planove, značilo je to iztrgnuti državu izpod boljševičkog utjecaja, konačno značilo je to povući zemlju s ruba ponora na kojemu je stajala.

FRA TIHOMIR ZUBAC S RODITELJIMA I BRATOM

Komunisti nisu mogli primiti tu vladinu odluku ravnodušno. Nigdje i nikada nisu oni trpjeli da im neko odlučnim zahvatima pomrsi namjere. Oduprli su se. Oružje su predali tek oni mekaniji pripadnici pokreta odpora, oni koji su bili pristaše drugih stranaka i na čije duše nije još zasijao demon boljševizma. Komunisti su oružje zadržali u rukama. I ne samo to. Oni su ga uperili protiv svoje vlade, protiv svojih sugrađana, protiv svojih dojučerašnjih boraca. Proglasili su obći štrajk i započeli su pritiskom na radnike da mu se pridruže. Nisu uspjeli. Štrajk je zahvatio tisuće namještenika i radnika, ali još više tisuća je ostalo na svojim mjestima. U Bruxellesu su demonstracije već preko tjedan dana na dnevnom redu. Vlada se našla u nebranom grožđu. Bila je prisiljena zamoliti britansko zapovjedničtvo da osigura glavni grad. Što više upotriebila je britanske čete i za razoružanje skupina odpora koje su pošle na Bruxelles.

Parlamenat je poduprlo vladu. Podielio joj je izvanredne punomoći. Glavni savez rada osudio je komunističke podhvate, a osobito štrajk.

Sve to, međutim, nije riješilo i ne rješava položaj kojega angloamerikansko novinstvo označuje neobično težkim. Belgija se doista nalazi u procjepu. Ona ne zna kamo ide i kuda ju vodi njezino tzv. oslobođenje. Njemačke vojske nema više u njoj, ali isto tako nema ni reda koji je vladao dok je ta vojska tamo bila. Danas Belgijom kruže britanske čete, haraju je oružani komunisti, a vlada unatoč trudu da prilike sredi stoji bezpomoćna. Što će biti nitko ne zna. Ali svatko strepi nad budućnošću.

Seljačko ognjište, IV., br. 50. (238.), Zagreb, 6. prosinca 1944., str. 2. ✍

Robu ljubavi

Piše: **A. B.***

Dugi dnevi i noći
Dok se nečujno liju
Umiruć u vječnost tiju,
Bdiješ tu u samoći.

Umilno zoveš nas ljude
(Ne puštaš bjednih sirota)
– Dođite k vrelu života
Da lakši teret vam bude.

Al' otvrdla naša su srca;
Uvukla u nje se zloba,
I mnogi ne će da čuju
Umilnoga poziva Tvoga.

Ruža, VI., Široki Brijeg, 1929., str. 9. ✍

* Pseudonim fra Radoslava Glavaša.

Iz sadržaja

IZ LJETOPISA 4
STRATIŠTA 23
POBIJENI 27
GLAS O MUČENIŠTVU 33
ODJEK U PUKU 34
DJELA POBIJENIH 36
NATJEČAJ 39
POVIJESNE OKOLNOSTI 43
IZ VICEPOSTULATURE 56
PODLISTAK 57

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva
»Fra Leo Petrović i 65 subraće«, XV., 2 (29),
Široki Brijeg, srpanj – prosinac, 2022.

Glavni i odgovorni urednik:
fra Miljenko Stojić, vicepostulator

Lektura i korektura:
Zdenka Leženić

Adresa:
Kard. Stepinca 14, 88220 Široki Brijeg
Avenija G. Šuška 2, 10040 Zagreb

Veza:
tel.: +387 39 700-325
faks: +387 39 702-936
e-pošta: mostar@pobijeni.info
internet: www.pobijeni.info

Grafički prijelom i tisak:
FRAM-ZIRAL, Mostar

Glasilo izlazi polugodišnje:
siječanj i srpanj

Stare brojeve, osim ovoga posljednjeg, možete u pdf obliku preuzeti sa stranica portala pobijeni.info u poglavlju Izdavaštvo.

Cijena pojedinog primjerka:
3 KM; 12 KN; 3,75 EUR; 4,25 CHF; 6,50 USD; 6,50 CAD

Godišnja pretplata (s poštarinom):
BiH 7,5 KM; RH 33 KN; EU 7,5 EUR; CH 8,50 CHF; SAD 13 USD; Canada 13 CAD

Slanje pretplate, dobrovoljnih priloga...:
a) poštanskom uputnicom
b) UniCredit Bank d.d. Mostar; Korisnik: Hercegovačka franjevačka provincija; Svrha: prilog Vicepostulaturi
br. računa: 3381602276649744
devizni račun:
IBAN: BA393381604876650839
SWIFT: UNCRBA22

ISSN: 1840-3808

Urednikova riječ

fra Miljenko Stojić

Dragi čitatelji!
Dok nam upravo prijete, tamo na jesen, podinačicom podinačice pošasti Covid-19, na svjetlo dana puštamo još jedan broj našega glasila. Primijetih da je već punih 15 godina kako to glasilo traga za istinom o pobijenim hercegovačkim franjevcima i o pobijenim članovima vjernoga puka Božjega. Istina, samo iz vremena Drugoga svjetskoga rata i poraća, ali to traganje doziva nam u pamet da bi netko trebao poći tragati i za ostalima našima ubijenima na pravdi Boga u nekim drugim vremenima. Samo se tako gradi zdrav i pobjednički identitet.

Ovo suvremeno doba to, pak, u posljednje vrijeme pretače u govor o kulturi sjećanja. Kršćanstvu je sve odavno jasno. Ono je cijenilo i cijeni svakoga čovjeka bez obzira na vjeru i boju kože. Svi smo djeca Božja. Na žalost, nekima u hrvatskome društvu, kako onom vjerničkom dijelu tako i onom nevjerničkom, još kao da sve nije jasno. Istina o prošlosti gura se pod tepih, ne želi se o njoj progovoriti jasno i glasno, njeguje se kult nezamjeranja, lakta se i grabe se položaji. Do kada tako? Očito dok ne izgubimo tu prošlost, a s njom i slobodu te državu.

Koliko je važno u pravo vrijeme donijeti pravu odluku dobro nam pokazuje i film Dominika Sedlara *Razgovor*. Napravljen je na temelju prijepisa sudbonosnoga razgovora 1945. između Josipa Broza Tita i nadbiskupa Alojzija Stepinca. Prvi gradi kraljevstvo zemaljsko bez Boga i zločinačko po svojoj mjeri, drugi gradi kraljevstvo nebesko s Bogom i prijateljsko čovjeku kroz Crkvu u hrvatskome narodu. Jakov Sedlar, koji je pronašao taj prijepis, pod prisegom je posvjedočio da je nesretni Tito priznao da je zapovjedio ubojstvo franjevaca na Širokom Brijegu (čitaj svugdje), odnosno da on nije ništa mijenjao u tom pronađenom zapisu. Pročitajte kratko o tome u glasilu i obvezno pogledajte film *Razgovor*. Nemojte da vam se dogodi da nemate vremena za njega, ali da imate vremena za govor ovog bezbožnog suvremenog vremena kroz medije, i na razne druge načine, sedam dana u tjednu. Trebali bismo kao kršćani konačno shvatiti da je naš govor ispravniji i bolji od govora bezboštva.

Neka budućnost bude Božja i naša. Bit će budemo li to htjeli.

Mir vam i dobro!

Dekret pape Urbana VIII.

U skladu s dekretom pape Urbana VIII. i uredbom II. vat. sabora izjavljujemo da ne želimo preteći sud Crkve kome se potpuno podvrgavamo. Riječi »mučenik«, »mučeništvo«, »čudesa« i slično imaju u ovom glasilu samo vrijednost ljudskog svjedočenja. »Prema odredbama vrhovnog svećenika Urbana VIII., zabranjeno je da sluga Božji, bez prethodnog dopuštenja Svete Stolice, bude predmetom javnoga crkvenog štovanja. Te odredbe nipošto ne priječe privatnu pobožnost sluzi Božjem, niti spontano širenje njegova glasa svetosti ili mučeništva i znakova. (čl. 117, § 1. i 2.)
Ako nije pronađeno nepropisno štovanje, biskup ili njegov ovlaštenik pristupa sastavljanju izjave o neiskazivanju štovanja, tj. izjave kojom se potvrđuje da se odluke Urbana VIII. poštuju. (čl. 119, § 1.)«

Iz Upute *Majka Svetaca*